

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

An valeat Dispensatio ante data litteras Concessions? parag. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

quenter morte Pontificis expirer, in hac sententia,

Pont. l.8. 15. Hæc in via Sanchez. Pontius & vero matrem. cum aliis prædiem Sanc. distinctionem ad 19. §. I. n. mittere respuit, sed sequentem universalem s. 8. V. regulam cum unica exceptione statuit: Omnis dispensatio, seu facultas, seu indulxum, vel gratia commissa alicui in ordine ad caulan- duraque effectum in alio, est gratia facta, atque adeo non expirabit morte concedentis, vel motione ab officio. Ratio regulæ est, inquit, quia cum concedens gratiam velit per illam commissionem huic personæ determinatae favere, censendus est, efficaciter huic favere, velle, atque adeo per gratiam firmam, pendens est.

Dolugo in Respon. mor. l.1.d. 20. n. 8. Exceptio autem dictæ regulæ est, Nisi contrarium disponat Jus Canonicum, quia tunc non censetur concedens alicui dare facultatem, nisi eo modo, quo jus disponit. Ne autem scrupulosa sit hæc exceptio, cum ferat incertitudinem circa causam alteri a jure dispo- sitos, addit Pontius, in duobus tantum esse a liter dilpotrum. Primo, in materia ambitiosa 3. Beneficiali, da hoc enim solum agit Tex- be. Sacri tus, b in quo disponitur, facultatem alicui concessam de providenda certa persona de Praben. in aliis Juribus, ead quam reducuntur leges, t. C. Gra- tum. C. Relatum.

De off. leg. 17. Ex hac ergo doctrina Pontius probat, ideo Pontifice mortuo, (idem dic de aliis Superioribus concedentibus similes gratiosas potestates) non expirare iā Delegato potestatem dispensandi in impedimentis, de quibus nos loquimur, quamvis res integra sit, quia est gratia facta ob regulam iam datam, & non excluditur ab exceptione, cum haec dispensationes, nec sint in materia Beneficiali, nec in materia Justitiae.

18. Vtique ex his viis probabilis est. Unde item vides, in re nostra hos Doctores tandem convenire, ut te viserum promisi n. 12.

19. Dices ex via Sanchez sequitur, potestatem pontificis, vel Episcopi v. g. datum Confessario, ut valeat absoluere a reservatis talem determinatum pœnitentem, expirare morte concedentis, quia non est gratia facta, cum in voluntate Confessarii sit, si velit, vel nolit

illius pœnitentis Confessionem excipere, & absolvere, quod videatur durum.

20. Relpondeo. Durum videtur Pontio, d. d. *Pont. l.8.* mihi, & alius: quod tamen durum non fuit vixum Sancio & Castropala II. cc. qui concedunt sequelam, infertur enim, inquit, ex doctrina probabiliter ab ipsis allata.

21. Verum nobis id amplius inquirendum non est: Dummodo sciamus, saltem in alia via Pontii nos posse tuto sequi probabiliorum opinionem multorum & docentium non e *Dolugo* expirare. Nec forte omnino præter mentem *alios citas* Sanchez, quia, ut habet idem Pontius, *fnon de pœn. d.* potest negari hanc potestatem esse regulari- 19. n. 37. ter in favorem tum Confessarii, tum etiam f. *Pont. l.8.* pœnitentis, cui tandem concedenda est gra- n. 8. lege tia Dispensationis, vel Absolutionis; Cur er. *Dianap.* go non dicendum sit, eam, ut pote gratiam, 1. tr. 7. pœnitenti factam, non expirare? R. 7.

22. Defuncto nuper Archiepiscopo dubitatum fuit, an facultas, quam concederat cuidam Rectori ex nostris, ut approbarer quemque aptum judicaret, eidemque concederet licentiam administrandi Sacramentum Pœnitentie, perierit, defuncto Episcopo.

23. Certe ex dictis sequitur, nequaquam periisse, etiam re integra, quia hæc fuit gratia facta ipsi Rectori, & quidem circa personas indeterminatas. Ita sustinet signatè Fragoso g. his verbis: Unde, quamvis possint g. *Fragos.* ejusmodi facultates pro libito revocari, cer- T. 1. seu p. tum est, non expirare morte concedentis, du- 1. l. 3. d. 5. ranteque donec, viduatis Ecclesiis, provisum n. 50. folio fuerit de Pastore, a quo possunt revocari. An mihi 29. dicta facultas transiret ad Successorem di- dicti Rectoris pertinet ad §. 6. paulo post af- fere dum.

§. V.

An expirat Dispensatio, vel Potestas dispensandi, h. Molin.

vel alia gratia, si, qui concessit, moriatur, T. 1. d. 59. 9.

vel amoveatur ab officio, ante- Ioa. Prep.

quam literas Concessionis g. u. 8. de

dederit? disp. matr.

d. 7. à ann.

1. *A*ssero Primo, in foro Conscientiae va- 46. *Perez.* lere prædictas gratias, de quibus no- de matr. d. stra est locutio, etiam si scriptura nulla super 47. sec. 6. illis confecta sit, valere, b. in quam, statim, ac aliisque ap. simplici verbo conceditur. Poteris ergo ea Dia. p. 8. in foro Conscientiae uti, etiam si concedens tr. 3. resol. moriatur, antequam literæ concessionis 8. 4. expe-

expeditæ fuerint. Excipe semper, nisi aliud caurum sit in concessione, vel in lege aliqua municipalی. Ratio est quia, neque ex natura Donationis gratiæ, neque ex Iuri communis dispositione apparet, cur ejusmodi gratia non valeat cum per simplicem concessionem voluntarie datum. concedens transferat gratiam in alium, ut est communis doctrina apud

a Sanc. l. 8. Sanc. a.

matrim. d. 2. Affero Secundo, prædictas gratias non 29. nu. 2. prodeſſe, nec vim habere in foro extero, li- Marchin. teris non expeditis. Si tamen expediantur et de Or. tr. jam post mortem concedentis, retrotrahi, hoc 1. p. 7. c. 6. est vim habere à puncto concessionis. Ratio nu. 15. A. est, quia prior hujus assertionis pars clare ha- zor. p. 2. l. betur in Regula 53. & Reg. 50. Cancellariæ, 7. c. 1. posterior vero colligitur ex iisdem Regulis, ut latè habes apud Molinam l. c.

b Qua ha- 3. Dices. Regula Cancellariæ non solum betur ap. loquitur in casu hujus secundæ assertionis, *Sanc. l. 8.* sed etiam in casu assertionis primæ jam di- matr. d. ctae nu. 1. hæc enim sunt ejus verba. Nulla di- 29. n. II. fpositio cuiquam in Iudicio, vel extra suffrage- tur, antequam super ea litera Apostoli: & sint con- fectæ. Ergo perperam dictum est oppositum dicto nu. 1.

4. Respondeo. Hæc verba intelligenda sunt, non suffragari in Iudicio, vel extra Judici- cium; in foro extero, neque enim (ut recte ait Præpositus loc. cit.) credendum est, Ponti- ficiem voluisse adversari sententiæ receptæ à tot doctoribus, qui docent pro foro confiden- tia non esse necessariam, ex sc., & ex vi Iuri communis, illam literatum expeditionem.

5. Atque hinc collige, eum, cui à fide digno significatum certo est, Pontificem dispensasse in impedimento, posse in foro confidentia Marrimonium contrahere, vel nulliter antea contractum aunc revalidare, etiam si ante li-

terarum expeditionem moriatur Pontifex, & idem dic de aliis Superioribus, quo ad alias gratias. Idemque item dic, si pari modo certo scias à fide digno, Pontificem dispensationem, vel aliam gratiam tibi per literas, seu per scripturam concessisse; cum tamen dictæ litteræ ad te non dum transmisæ sint, quia est eadem, immo major ratio.

6. Dixi (certo scias) sicut certitudine mortali, quam (quenam illa sit) explicui supra e in ^{c Sopran} similis. Mihi enim, & Amico apud Dianam ^{d 1. deim} non videtur sufficere probabilitas concessio- ^{e 10. an} nis: nunquam enim præsumendum est, Pon- ^{f 5. Or. 1.;} tificem, vel Principem concedere gratiam il- ^{g n. f.} lam voluisse, de qua solum mera probabilitas ^{h d Amico} habetur, quod illi concederint: id enim mul- ^{i ap. Dieni} tis fraudibus, & erroribus effe obnoxium. ^{j p. 8. tr.;} ^{k ref. 84. J.} ^{l At. bni.}

§. VI.

An cesset Dispensatio, vel Potestas ad dispensan- dum morte Delegati? Remissive.

Diximus an, & quatione cessent gratiæ morte Pontificis, vel alterius Principis, hoc est morte Delegantis: Quid, si moriatur Delegatus, cui gratiam exequi commissum fuerat? Sed, quia de hoc Argumento, quantum ad nostras dispensationes Matrimonialiæ pertinent, egimus supra, et absolu- ^{e Sopra} mus nunc Tractationem hanc ^{f 11. 3. 1.} Secundam, & tantisper ^{g 8. 6.} quiescamus.

TRACTA-

FINIS TRACTATVS SECUNDI